

**UCHWAŁA NR XXVI/179/2017
RADY GMINY LUBIEWO**

z dnia 2 lutego 2017 r.

w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Lubiewo na 2017 rok

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. 2016 r, poz. 446, z późn. zm.) oraz art. 10 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016r poz. 224 z późn. zm.) Rada Gminy Lubiewo uchwala co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na 2017 rok, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Lubiewo.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2017 r. i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy.

Przewodniczący Rady Gminy

Mirosław Winowiecki

Załącznik do Uchwały Nr XXVI/179/2017
Rady Gminy Lubiewo
z dnia 2 lutego 2017 r.

P R O G R A M

Przeciwdziałania Narkomanii

dla Gminy Lubiewo

na rok 2017

I. Wstęp.

II. Podstawy prawne programu.

III. Cele programu.

IV. Diagnoza lokalna.

V. Analiza bazy i zasobów.

1) Punkt pomocy rodzinie „KROKUS” w Lubiewiei w Bysławiu.

2) Świetlice Profilaktyczno-Wychowawcze.

3) Szkoły na terenie Gminy.

4) Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

5) Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej.

VI. Działania profilaktyczne w 2015r.

VII. Harmonogram zadań z zakresu Przeciwdziałania Narkomanii.

VIII. Realizatorzy Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

IX. Postanowienia końcowe.

Wstęp

Narkomania jest potocznym określeniem uzależnienia od substancji psychoaktywnych, które charakteryzuje się nadużywaniem niemedycznych środków odurzających i innych substancji wpływających na aktywność mózgu.

Uzależnienie jest zwykle wynikiem wielokrotnego zażycia środka uzależniającego, jednak zdarzają się przypadki jego rozwinięcia po jednorazowym zażyciu np. kokainy czy heroiny. W większości przypadków uzależnienie od narkotyków jest zarówno fizyczne, jak i psychiczne.

Narkomania charakteryzuje się koniecznością zażywania środków psychoaktywnych, określaną jako tzw. głód narkotykowy. U osób uzależnionych od danej substancji psychoaktywnej występuje także wzrost tolerancji na nią, czyli tendencja do ciągłego zwiększania dawki w celu uzyskania zadowalającego efektu odurzającego. W przypadku zaprzestania zażywania osoba uzależniona odczuwa bardzo nieprzyjemne objawy abstynencyjne, które w krańcowych przypadkach mogą prowadzić nawet do śmierci.

Narkomania w stosunkowo krótkim czasie prowadzi do poważnych zmian w psychice, takich jak zaburzenia emocjonalne, brak krytycyzmu, osłabienie woli, skłonność do kłamstwa, degradacja społeczna, a często staje się również przyczyną konfliktów z prawem. Niestety z powodu silnego uzależnienia fizycznego leczenie narkomanii jest niezwykle trudne.

Narkomania (uzależnienie od narkotyków) jest chorobą, na którą może zachorować każda osoba eksperymentująca ze środkami zmieniającymi świadomość. Przebieg uzależnienia jest bardzo podobny u wszystkich osób nim dotkniętych. Nieleczona narkomania jest chorobą postępującą i zagraża życiu. Uzależnienie od narkotyków jest chorobą chroniczną – czyli nieuleczalną. Można jednak powstrzymać jej rozwój.

O narkomanii słyszymy najczęściej w kontekście patologii społecznej czy przestępczości, rzadziej myślimy o tym problemie w kategoriach choroby. Jednak, jedynie traktowanie uzależnienia od narkotyków jako choroby, pozwala skutecznie pomagać osobom dotkniętym tym problemem, jak i ich bliskim.

Choroba ta przyczynia się również do problemów związanych z funkcjonowaniem w społeczeństwie, wypycha człowieka z wcześniej ustalonych ról społecznych, powoduje zaniedbania w pełnieniu różnych obowiązków oraz uniemożliwia realizację wcześniej podjętych celów życiowych.

Przyczyny uzależnienia są złożone. Ma na nie wpływ, co najmniej, kilka czynników. Zalicza się do nich predyspozycje psychiczne, dziedziczne, wpływ środowiska oraz właściwości uzależniające samego narkotyku. Większość osób uzależnionych zaczyna eksperymentować z narkotykami w młodym wieku, nie mając świadomości ryzyka i zagrożeń z tym związanych. Każdy kto sięga po środki odurzające pierwszy raz nie wierzy, że stanie się ofiarą. Ogromnym problemem podczas leczenia pacjentów są zmiany w psychice osób uzależnionych, które zaburzają w ich świadomości rzeczywistą ocenę problemu i skalę trudności. Często są przyczyną, przez którą chorzy nie podejmują się leczenia.

Ta podstępna choroba przebiega podobnie u wszystkich uzależnionych. Rozwija się i postępuje, przechodząc przez kolejne fazy, począwszy od pierwszych eksperymentów, aż do chronicznego zażywania i całkowitej destrukcji. Nie leczona prowadzi do całkowitej utraty kontroli nad zażywaniem i życiem. Wczesne leczenie narkomanii daje większą szansę na zatrzymanie choroby. Terapia pozwala zatrzymać postęp choroby i zdobyć umiejętności niezbędne do trzeźwego życia.

Najczęściej młodzież zaczyna się stykać z narkotykami:

- od eksperymentowania (jednorazowego),
- dla odreagowania – „zabijania stresu”,
- z ciekawości,
- pod presją grupy,
- bo panuje moda na narkotyki,
- dla podniesienia własnej wartości, odwagi,
- dla „ukarania rodziców” (niech cierpią, gdy biorę!),

- gdyż one „poprawia” sprawność umysłową, bo „szybko, prosto, łatwo „!,
- w przekonaniu mistycyzmu – szukania własnego „ja”- wglądu we własną świadomość!

Wśród młodzieży krążą mity o narkotykach, ułatwiające ich „branie”. Należą do nich stwierdzenia, przekazywane w kręgu zainteresowanych, że:

- po jednym się nie uzależni – „jeden nie zaszkodzi”!
- pomagają w nauce!
- rozwiązują problemy!
- są sposobem na dobrą zabawę!
- w każdej chwili można przestać brać !
- inni mogli spróbować to i ja mogę !
- prawdziwy narkoman daje w żyłę!
- pomagają przy odchudzaniu,
- poprawiają sex u chłopców.

Do podstawowych sygnałów, świadczących o zetknięciu się dziecka z jakimś narkotykiem należą:

1. Zapach na ubraniu, włosach (słodkawy, zielskowaty).
2. Typowo szkliste oczy.
3. Zmiany w zachowaniu, wesołkowatość.
4. Wzmoczone łaknienie lub utrata i nagły spadek wagi ciała.
5. Nagłe i nieuzasadnione niepowodzenia w nauce.
6. Huśtawka nastrojów, (od euforii do zmęczenia).
7. Brak zainteresowania tym, czym dotychczas dziecko się zajmowało (szkoła, sport, hobby, kolekcje).
8. Powroty do domu w stanie typowym dla upojenia alkoholowego.
9. Światłowstręt, zaczerwienienie i obrzęk powiek, wąskie lub nazbyt powiększone źrenice, brak reakcji źrenic na światło.
10. Agresywne zachowania lub nagłe wybuchy paniki i lęku.
11. Przesiadywanie w swoim pokoju, izolowanie się od reszty domowników.
12. Prośby o pieniądze, wykryty podczas określania celu wydatków, podkradanie ich.
13. Posiadanie substancji przypominających narkotyki-tabletki, pastylki, biały, brązowy lub kremowy proszek, zielone pokruszone liście.
14. Specyficzne akcesoria- małe torebki foliowe, słomki, rurki, drewniane lub szklane fajki, opakowania po lekarstwach, fiolki.

Nie należy lekceważyć występujących sygnałów, ani nie próbować rozwiązać awanturą.

Zapobieganie narkomanii polega na rozmowie z dzieckiem, zanim ono sięgnie po narkotyk. Jeśli rodzic, nauczyciel lub ktoś bliski nie uświadomi dziecka w tej dziedzinie to zrobi to kto inny. Najczęściej będzie to dealer !!!

Powszechnie uważa się, że skuteczna profilaktyka jest optymalnym sposobem hamowania rozwoju lub ograniczania skali zjawisk uznanych za niekorzystne i dolegliwe społecznie.

II. Podstawy prawne programu.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii jest dokumentem obowiązkowo uchwalanym corocznie przez Radę Gminy na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Z 2016 r. poz.224 z późn. zm.). Uchwalony program uwzględnia:

- Kierunki działań gminy wynikające z Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016 – 2020 oraz ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1916).
- Diagnoza Lokalnych Zagrożeń Społecznych badanie uczniów szkół gimnazjalnych z 2013r. wykonana przez Studium Diagnozy i Profilaktyki w Krakowie.
- Ankieta przeprowadzonych badań w maju 2016r. w klasach VI Szkoły Podstawowej i I-III Gimnazjum Zespołu Szkół w Lubiewie i Bysławiu.

Opracowania własne na podstawie przekazanych danych z GOPS-u, szkół z terenu gminy, Świetlic Profilaktyczno- Wychowawczych, Komisariatu Policji w Cekcynie oraz Punktu Pomocy Rodzinie w Lubiewie i Bysławiu.

Zgodnie z art. 10 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii do zadań własnych gminy w zakresie przeciwdziałania narkomanii należy w szczególności:

- zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem,
- udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej,
- prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych,
- wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii,
- pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

III. Cele programu.

Podstawowym celem Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii, zwanego dalej Programem, jest profilaktyka uzależnień, czyli zapobieganie powstawaniu problemów związanych z uzależnieniem od substancji psychoaktywnych, w tym dopalaczy, ograniczenie rozmiarów już istniejących problemów oraz zmiana świadomości społecznej dotyczącej narkomanii.

Realizacja Programu ma docelowo prowadzić do ochrony dzieci i młodzieży przed wchodzeniem w kontakty z substancjami psychoaktywnymi w tym dopalaczami, uzależnianie się. Trzecim, nie mniej istotnym celem jest wzrost wiedzy mieszkańców na temat negatywnych konsekwencji sięgania po środki uzależniające.

Powyższe cele realizowane będą poprzez:

- podnoszenie wiedzy i świadomości społeczeństwa na temat zagrożeń zdrowotnych i społecznych wynikających z używania narkotyków,
- podnoszenie wiedzy dzieci i młodzieży na temat unikania ryzykownych zachowań,
- prowadzenie zajęć edukacyjnych dla rodziców w zakresie problematyki związanej z używaniem środków psychoaktywnych,
- podnoszenie kwalifikacji osób realizujących programy edukacyjne,
- wspieranie w zakresie organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży stanowiących alternatywę wobec używania narkotyków,
- prowadzenie kampanii edukacyjnych obejmujących problematykę narkomanii.

IV. Diagnoza lokalna

Badania zostały przeprowadzone przez Studium Diagnozy i Profilaktyki w Krakowie wspólnie z Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

W przeprowadzonym badaniu wzięło udział 209 uczniów szkół gimnazjalnych (107 uczennic i 102 uczniów). Średnia wieku w szkołach gimnazjalnych wyniosła 14,8 lat. Ankieta składała się z 40 pytań zamkniętych. Podstawowym celem przeprowadzonej ankiety była analiza następujących problemów społecznych: używania przez młodych ludzi substancji psychoaktywnych, w tym picia alkoholu oraz używania narkotyków i dopalaczy.

Uczniowie szkół gimnazjalnych, a substancje psychoaktywne

Badanie miało na celu, między innymi, analizę stopnia używania substancji psychoaktywnych przez gimnazjalistów. Analiza dotyczyła rozpowszechnienia picia alkoholu oraz używania narkotyków, a także okoliczności towarzyszących tym zachowaniom i postaw wobec substancji psychoaktywnych. Ankieta została skonstruowana w taki sposób, by możliwe było porównanie wyników tego badania z wynikami badania ogólnopolskiego, zrealizowanego w ramach międzynarodowego projektu „European School Survey Project on Alcohol and Drugs” (ESPAD). W raporcie diagnozy uzyskane wyniki odnoszone są do wyników badania ESPAD zrealizowanego na reprezentatywnej próbie uczniów klas trzecich szkół gimnazjalnych (wiek: 15-16 lat) oraz klas drugich szkół ponadgimnazjalnych (wiek: 17-18) w 2011 roku. W badaniu, uwzględniono jedynie uczniów szkół gimnazjalnych. Poniższa tabela ilustruje nasilenie spożywania alkoholu, używania narkotyków i dopalaczy wśród gimnazjalistów w gminie Lubiewo:

Tab. 1. Nasilenie określonych problemów społecznych w grupie uczniów szkół gimnazjalnych

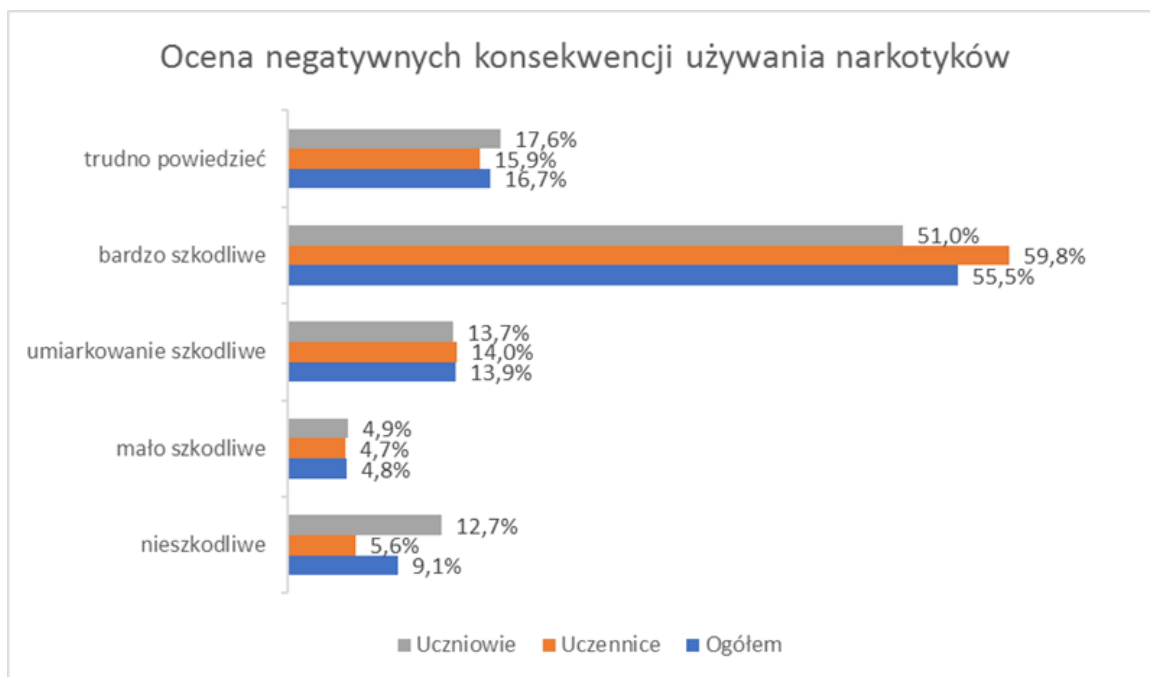
Problem społeczny	Ogółem		Uczennice		Uczniowie	
	N	%	N	%	N	%
Picie alkoholu	105	50,2	56	52,3	49	48
Używanie narkotyków	18	8,6	8	7,5	10	9,8
Używanie dopalaczy	11	5,3	4	3,7	7	6,9

Wyniki badań wskazują na niższy od ogólnopolskiego wyniku odsetek młodych osób sięgających po substancje odurzające. Badania prowadzone w Polsce co kilka lat wskazują na obniżanie się problemu narkotykowego wśród młodych ludzi, sondaż KBPN (Krajowe Biuro Do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii) z 2008 roku określił ilość młodych ludzi mających kontakty z narkotykami na poziomie 15%.

Używanie dopalaczy przez uczniów szkół gimnazjalnych w gminie Lubiewo jest na niższym poziomie niż wynik ogólnopolskich badań ESPAD z 2011 roku. W badaniu 5,3% gimnazjalistów kiedykolwiek używało dopalaczy, zaś w badaniu ESPAD z 2011 roku odsetek uczniów szkół gimnazjalnych, którzy kiedykolwiek używali dopalaczy wyniósł 10,5%.

W gminie Lubiewo, 8,6% uczniów szkół gimnazjalnych przynajmniej raz w życiu użyło narkotyków. Nieznacznie niższy odsetek badanych dziewcząt (7,5%) niż badanych chłopców (9,8%) posiadał doświadczenia z używaniem narkotyków. W przypadku badanych uczniów średni wiek inicjacji narkotykowej wyniósł 13 lat.

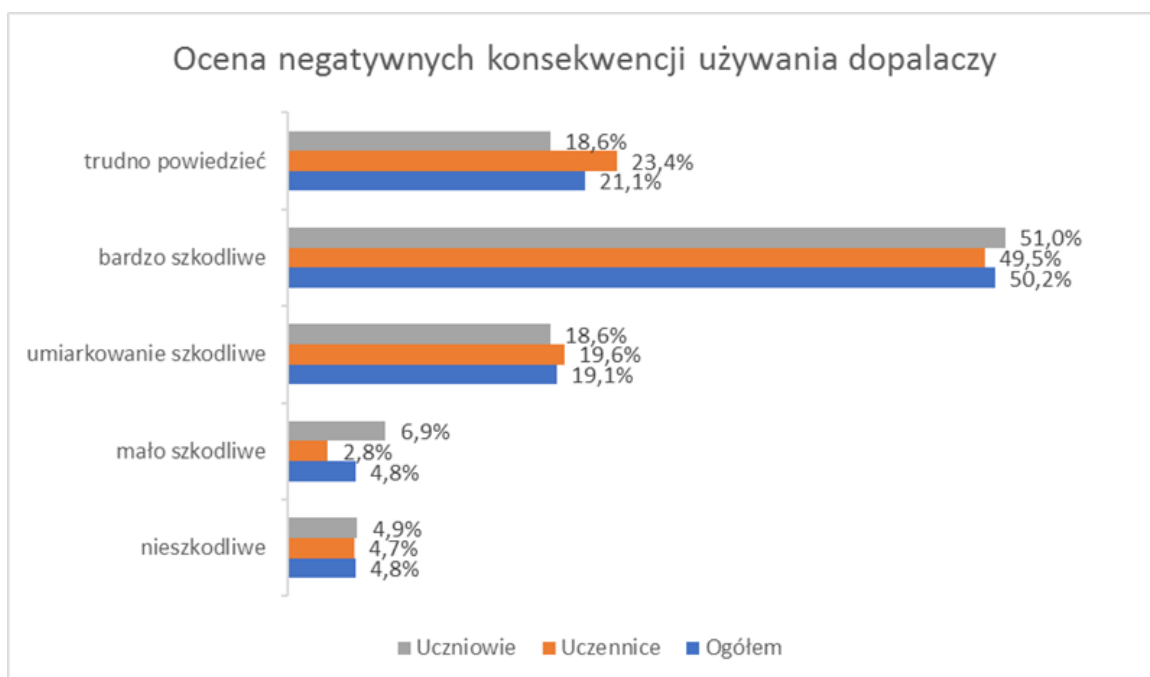
Uczniowie zostali również poproszeni o ocenę tego, jak bardzo ludzie ryzykują, że sobie zaszkodzą, kiedy używają narkotyków. Większość uczniów, podobnie jak w badaniach ogólnopolskich, dostrzega ryzyko szkód związanych z używaniem substancji psychoaktywnych. Ponad połowa badanych gimnazjalistów deklarowała, że z używaniem narkotyków wiąże się duże ryzyko.



Należy podkreślić, że stosunkowo niewielki odsetek badanych uczniów ocenił ryzyko związane z używaniem narkotyków jako małe lub deklarował, że w ogóle ryzyka nie ma. Badane dziewczęta częściej niż badani chłopcy deklarowały, że ludzie bardzo ryzykują, że sobie zaszkodzą, gdy używają narkotyków, zaś badani chłopcy częściej niż badane dziewczęta przyznawali, że używanie narkotyków jest nieszkodliwe.

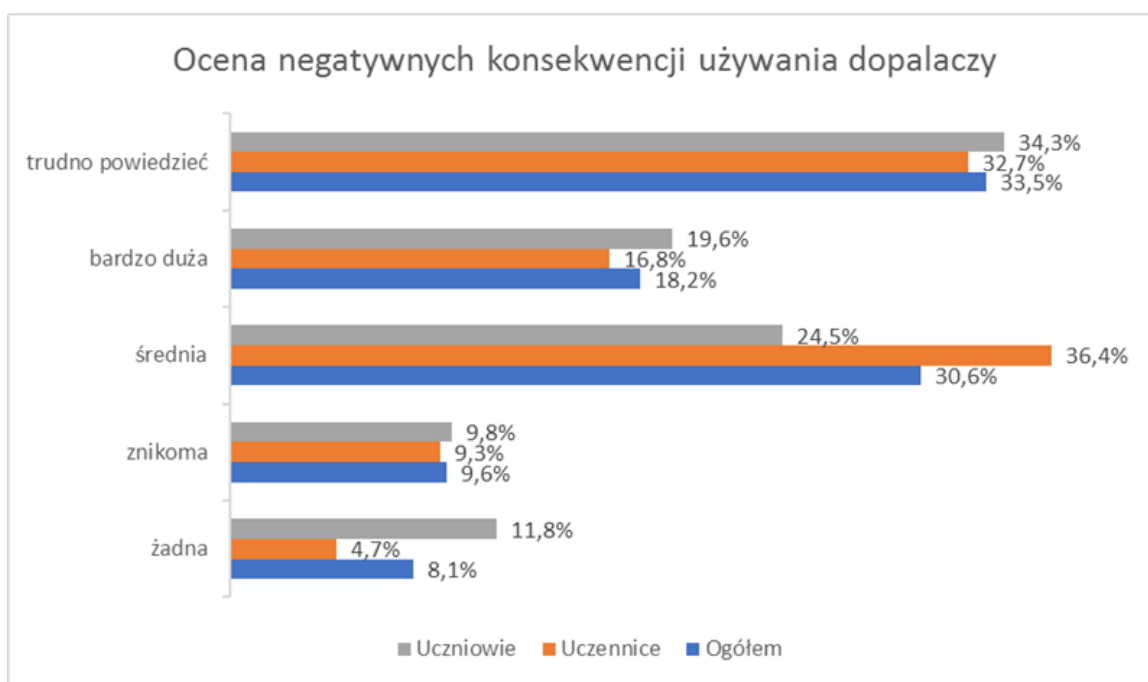
Problem używania narkotyków przez młodych ludzi widoczny jest również przy pytaniu o to, ile zna się osób używających substancji odurzających. Poznanie rozpowszechnienia używania substancji w najbliższym otoczeniu pozwala w przybliżeniu oszacować ryzyko sięgania po nie. Wystąpiły różnice w odpowiedziach badanych ze względu na ich płeć. 70,1% badanych dziewcząt oraz 79,4% badanych chłopców nie zna nikogo, kto używa narkotyków, 20,6% badanych dziewcząt oraz 9,8% badanych chłopców zna do 5 osób, 7,5% badanych dziewcząt oraz 2,9% badanych chłopców zna od 5 do 10 osób, zaś 1,9% badanych dziewcząt oraz 7,8% badanych chłopców zna ponad 10 osób.

Zadano również młodym mieszkańcom gminy Lubiewo pytanie na temat szkodliwości używania dopalaczy. Rozkład odpowiedzi przedstawia poniższy wykres



Badani gimnazjaliści najczęściej oceniali szkodliwość dopalaczy jako bardzo szkodliwe. Nie wystąpiły znaczne różnice w odpowiedziach w zależności od płci badanych uczniów.

Uczniowie zostali również poproszeni o ocenę wiedzy i postaw swoich rodziców wobec narkotyków. W przeważającej części uczniowie szkoły gimnazjalnej ocenili wiedzę swoich rodziców o narkotykach jako średnią (30,6% uczniów) bądź nie mieli zdania na ten temat (33,5% uczniów). Wystąpiły różnice między odpowiedziami badanych dziewcząt i chłopców. Badane dziewczęta częściej niż badani chłopcy oceniali wiedzę rodziców na temat narkotyków jako średnią, natomiast badani chłopcy częściej niż badane dziewczęta deklarowali, że ich rodzice nie posiadają żadnej wiedzy na ten temat.



57,9% uczniów szkół gimnazjalnych (61,7% badanych dziewcząt i 53,9% badanych chłopców) deklarowało, że ich opiekunowie rozmawiali z nimi na temat szkodliwości używania narkotyków bądź innych środków zmieniających nastrój. 54,5% uczniów szkół gimnazjalnych (62,6% badanych dziewcząt i 46,1% badanych chłopców) uczestniczyło w zajęciach profilaktycznych na temat szkodliwości używania substancji psychoaktywnych (narkotyki, dopalacze, alkohol). Ponadto 59,3% uczniów szkół gimnazjalnych (63,6% badanych dziewcząt i 54,9% badanych chłopców) deklarowało, że wiedzą, jak powinni postąpić wobec osoby uzależnionej od substancji psychoaktywnych oraz gdzie mogą szukać wsparcia.

Na podstawie przeprowadzonych badań opracowano następujące wnioski:

10,3% uczniów szkół gimnazjalnych przynajmniej raz w życiu użyło narkotyków. Wystąpiło niewielkie różnicowanie odpowiedzi badanych dziewcząt i chłopców.

Jednocześnie niepokojący jest względnie łatwy dostęp badanych uczniów do substancji psychoaktywnych. 28,7% badanych gimnazjalistów oceniło zakup alkoholu jako raczej łatwe lub bardzo łatwe zadanie, 11,1% badanych gimnazjalistów wypowiadało się w ten sposób o narkotykach, zaś 13,4% badanych gimnazjalistów przyznało, że zakup dopalaczy jest raczej łatwym lub łatwym zadaniem. Ograniczenie dostępu do substancji psychoaktywnych jest zadaniem leżącym w obowiązku osób dorosłych.

Najbardziej sprzyjające okoliczności do kontaktu z substancjami psychoaktywnymi stwarzają wakacje oraz czas wolny, dlatego też młodzi ludzie w tym okresie powinni zostać otoczeni szczególną uwagą opiekunów i uświadamiane w kwestii niebezpieczeństw, jakie wiążą się ze spożywaniem alkoholu, narkotyków i dopalaczy.

Dopalacze cieszą się niewielką popularnością wśród badanych uczniów – odsetek badanych uczniów, którzy przyznali się do przynajmniej jednokrotnego użycia dopalaczy wyniósł 5,3% i jest zbliżony do odsetka badanych uczniów powiatu tucholskiego (6,5%), którzy sięgają po dopalacze. 12,4% badanych gimnazjalistów przyznało, że sięgnęliby po dopalacze, gdyby mieli okazję.

Większość badanych uczniów szkół gimnazjalnych, podobnie jak w badaniach ogólnopolskich, dostrzega ryzyko szkód związanych z używaniem substancji psychoaktywnych. 57,9% uczniów deklaruje, że ich opiekunowie rozmawiali z nimi na temat szkodliwości używania narkotyków. Ponadto 54,5% uczniów uczestniczyło w zajęciach profilaktycznych na temat szkodliwości używania substancji psychoaktywnych.

85,2% badanych gimnazjalistów deklarowało, że nie sięgnęłoby po narkotyki, nawet gdyby nadarzyła się ku temu okazja. Świadczy to o dużej świadomości związanej ze szkodliwością substancji odurzających.

Nieco mniej niż połowa badanych gimnazjalistów (40,7%) przyznało, że napoje energetyczne spożywane w uzasadnionych wypadkach (np. intensywny wysiłek fizyczny) poprawiają funkcjonowanie człowieka.

Przedstawione zjawiska potwierdzają konieczność zapewnienia dzieciom i młodzieży zajęć uczących konstruktywnego spędzania wolnego czasu i będącego alternatywą wobec sięgania po używki. Mogą to być zajęcia pozalekcyjne, zajęcia w świetlicach, zajęcia sportowe oraz wyjazdy na obozy.

Mieszkańcy dorośli, a substancje psychoaktywne.

W ogólnym przekroju, większość mieszkańców gminy Lubiewo nie wie, gdzie można zaopatrzyć się w narkotyki, natomiast wyraźnie trzeba zaznaczyć, że zdecydowanie więcej mężczyzn niż kobiet zna takie miejsca, co zapewne jest też związane z tym, że mężczyźni częściej po nie sięgają, o czym świadczą wyniki podsumowujące następane pytanie: „Czy kiedykolwiek zażyłeś narkotyk?”. Aż 35% mężczyzn przyznaje się do tego czynu, natomiast żadna kobieta nie odpowiedziała twierdząco na to pytanie. Trzeba wyraźnie podkreślić, że przyznanie się do używania narkotyków (lub nawet do jednorazowej próby) jest w istocie przyznaniem się do czynu karalnego w Polsce. Ponadto używanie narkotyków nie jest czymś powszechnie akceptowanym, dlatego można by spodziewać się raczej niewielkiego odsetka odpowiedzi twierdzących. Ogólna tendencja kształtuje się na umiarkowanym poziomie, gdyż mniej niż co dziesiąty mieszkaniec gminy Lubiewo próbował już narkotyków. Zdecydowana większość mieszkańców nie miała do czynienia z narkotykami.

Na pytanie: „Czy kiedykolwiek zażyłeś narkotyk?” - 7% odpowiedziało TAK, 93% - NIE.

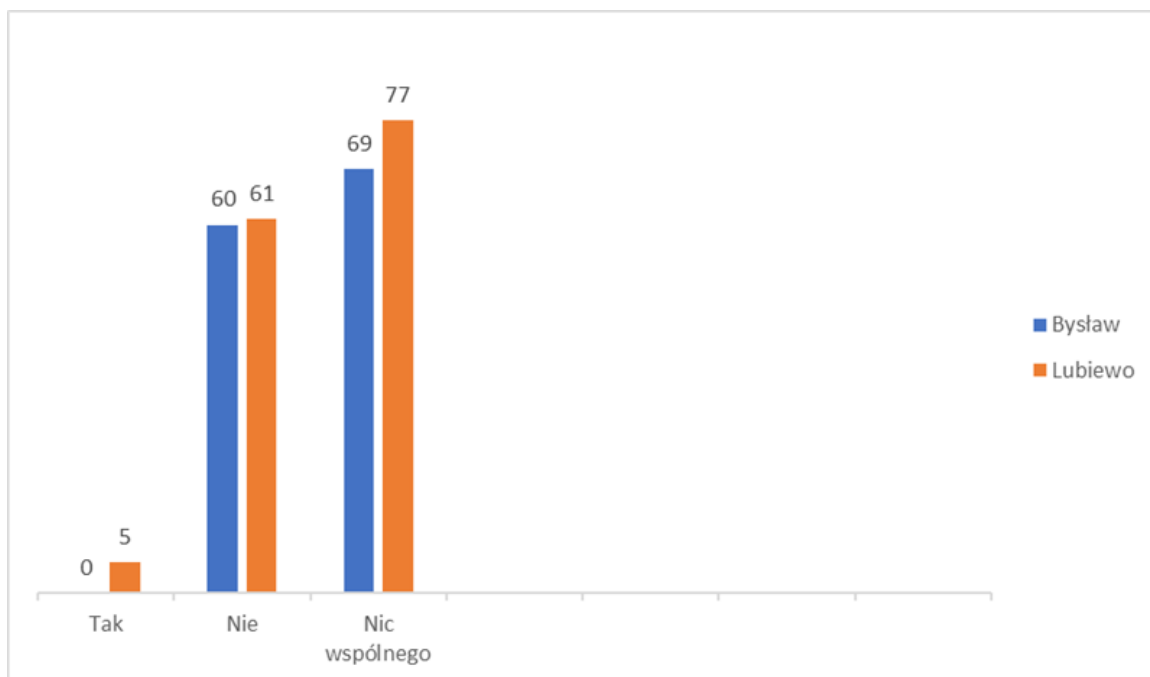
Na podstawie przeprowadzonych badań można stwierdzić, dość umiarkowany w gminie Lubiewo problem narkotyków, dotyczy on jednak głównie mężczyzn. Wiedzą oni, gdzie można nabyć używki, a w ich otoczeniu więcej jest osób używających narkotyki niż w środowisku kobiet. 7% badanych próbowało już narkotyków, co w porównaniu z analizami ogólnopolskimi jest nieco wyższym wskaźnikiem.

Przeprowadzone badania wskazują na potrzebę podnoszenia świadomości społecznej w zakresie używania substancji psychoaktywnych.

W maju 2016 roku przeprowadzono ankietę wśród uczniów klas VI Szkoły Podstawowej i I-III Gimnazjum Zespołu Szkół w Lubiewie i Bysławiu. Ankietę przeprowadzili pedagodzy tych szkół. W przeprowadzonym badaniu wzięło udział 127 uczniów ZS w Lubiewie i 112 uczniów ZS w Bysławiu.

Na pytanie czy uczeń kiedykolwiek próbował narkotyków/dopalaczy odpowiedzi były następujące:

- a) tak
- b) nie
- c) nie chce mieć z tym nic wspólnego



Kolejne pytanie - czy narkotyki są łatwo dostępne na terenie naszej gminy?

ZS w Bysławiu: TAK-16 osób, NIE-94 osoby

ZS w Lubiewie: TAK-33 osoby, NIE-90 osób.

Jak trudne byłoby zdobycie następujących substancji: Bysław/Lubiewo

	Nieosiągalne	Bardzo trudne	Dosyć trudne	Dosyć łatwe	Bardzo łatwe	Nie wiem
Narkotyki	52/53	21/20	14/8	9/11	3/7	22/20
Alkohol	5/22	22/16	23/24	30/26	21/24	14/9
Papierosy	11/20	26/21	21/25	23/22	18/18	14/15
Napoje energetyz.	6/11	3/4	5/5	27/33	72/63	6/8

Ilu według ankietujących przyjaciół: Bysław/Lubiewo

	Nikt	Kilka osób	Sporo	Większość	Wszyscy
Pali papierosy	55/62	51/49	7/7	3/3	0/1
Pije alkohol	43/61	48/35	18/16	6/9	0/0
Używa narkotyki	111/72	7/13	0/5	0/1	1/0
Pije napoje energetyz.	13/43	39/37	26/33	25/26	12/8

V. Analiza bazy i zasobów.

Punkty pomocy rodzinie „KROKUS” w Lubiewie i w Bysławiu.

Świetlice w sołectwach.

Szkoły na terenie Gminy.

Biblioteka – Centrum Kultury i Promocji Gminy Lubiewo.

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej.

Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej z Przychodnią Zdrowia w Lubiewie i w Bysławiu.

Wyżej wymieniona baza realizuje zadania dotyczące profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz narkomanii.

VI. Działania profilaktyczne w 2017 r.

Działania profilaktyczne są bardzo mocno powiązane z działalnością opisaną w Gminnym Programie Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na rok 2017.

Do zadań, których realizacja ma przeciwdziałać uzależnieniom od narkotyków należy:

Podnoszenie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i możliwości zapobiegania zjawisku narkomanii poprzez:

- prorowadzenie zajęć edukacyjnych dla młodzieży szkół podstawowych i gimnazjalnych,
- prorowadzenie zajęć edukacyjnych dla rodziców.

Finansowanie szkoleń, kursów , narad dla nauczycieli, dyrektorów szkół, pracowników socjalnych oraz członków gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych .

Finansowanie programów profilaktycznych, konkursów w szkołach podstawowych i gimnazjach uwzględniających problematykę narkomanii.

Prowadzenie zajęć sportowych dla dzieci i młodzieży jako alternatywna forma spędzenia wolnego czasu.

Zakup i upowszechnianie materiałów informacyjno- edukacyjnych informujących o szkodliwości środków i substancji.

Finansowanie kampanii edukacyjnych, obejmujących problematykę narkomanii adresowanych do młodzieży szkół podstawowych i gimnazjalnych.

VII. Harmonogram zadań z zakresu Przeciwdziałaniu Narkomani w roku 2017.

L.P.	ZADANIA	KWOTA W ZŁ
1.	Program profilaktyczny „Wolni od narkotyków” w Zespole Szkół w Bysławiu	1000,00
2.	Program profilaktyczny „Start Gimnazjum” w Zespole Szkół w Bysławiu	1000,00
3.	Program edukacyjny dotyczący narkotyków „Stop uzależnieniom” w Zespole Szkół w Lubiewie	700,00
4.	Działania Profilaktyczne w zakresie narkomanii dla harcerzy i uczniów w Zespole Szkół w Lubiewie	1400,00
5.	Szkolenia	900,00
RAZEM		5000,00

VIII. Realizatorzy Programu Przeciwdziałaniu Narkomanii.

Rada Gminy Lubiewo.

Wójt Gminy Lubiewo.

Pełnomocnik Wójta ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej.

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Placówki oświatowo – wychowawcze z terenu gminy.

Świetlice w sołectwach.

Biblioteka – Centrum Kultury i Promocji Gminy Lubiewo.

Komisariat Policji oraz sąd i prokuratura.

Środki masowego przekazu.

Organizacje pozarządowe.

Parafie na terenie gminy Lubiewo.

Służba Zdrowia.

IX. Postanowienia końcowe.

Realizacja zadań określonych w Programie Przeciwdziałania Narkomanii ma ścisły związek z realizacją zadań zawartych w Gminnym Programie Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Gminie Lubiewo na rok 2017.

Finansowanie Programu Przeciwdziałania Narkomanii odbywać się będzie z rocznych opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Wójt Gminy składa każdego roku sprawozdanie Radzie Gminy z wykonania programu.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii podjęcie uchwały o przyjęciu Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii jest niezbędne w celu prowadzenia działań związanych z profilaktyką narkomanii, które należą do zadań własnych gminy. Realizacja zadań prowadzona jest w postaci gminnego programu uchwalonego przez Radę Gminy.

Przewodniczący Rady Gminy

Mirosław Winowiecki